

РЕШЕНИЕ

№ 4180

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7446** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба Вх. № 23999/31.07.2020г. по описа на АССГ, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], Б. Бизнес Център, чрез пълномощник адв. М. Л.-Е., срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по раздел II, т. 6. 1, с което КЕВР е утвърдила, считано от 01.07.2020 г. цени на [фирма] („Дружеството“ или „Жалбоподателя“) за третата ценова година от петия регулаторен период, при следните ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 318 595 хил. лв. и пренесена електрическа енергия от 9 301 046 М., както следва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение – 0,00980 лв./kWh; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение – 0,03355 лв./kWh; цена за достъп за небитови клиенти – 0,01989 лв./kW/ден; цена за достъп за битови клиенти – 0,00568 лв./kWh.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението, в оспорената му част. Жалбоподателят намира акта за немотивиран и необоснован, като постановен при липса на изясняване на фактите относно отчетната прогноза представена от енергоразпределителното дружество. Твърди се, че Решение Ц-29 е немотивирано, следователно не е спазена установената от закона форма. Изтъква, че не е спазен чл.

59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в случая по отношение на всички изброени в жалбата ценообразуващи елементи КЕВР не е посочила ясни и конкретни съображения за начина и базата за формирането им. Изложени са аргументи относно „единния подход“ спрямо електроразпределителните дружества. На следващо място, при постановяване на Решение Ц-29 КЕВР е нарушила административно-производствените правила на приложимите за процедурата нормативни актове. Стойностите на посочените ценообразуващи елементи са утвърдени от регулатора без съобразяване на предоставените от енергийните дружества данни (както изисква законът) и при прилагане на методи, противоречащи на тези, залегнали в нормите, приети от самата КЕВР. Жалбоподателят счита, че приетите с обжалваната част на Решение Ц-29 цени противоречат на материалния закон- чл. 31, т. 1 и 2 от ЗЕ, (принцип за недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин цени; принцип цените да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността на енергийните предприятия, принцип за публичност и прозрачност), чл. 11, ал.4 от Наредба № 1. Моли съда да отмени Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в обжалваната част по раздел II, т. 6. 1 и да върне преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Жалбата се поддържа изцяло в съдебно заседание. Представени са писмени бележки. Претендират се съдебно-деловодни разноски.

Ответникът- Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли съда да остави жалбата без уважение и потвърди като правилно и законосъобразно обжалваното решение на КЕВР, аргументирайки се в тази насока в писмени бележки. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, се представлява от Прокурор Н., която изразява становище за неоснователност на жалбата и счита постановения акт за правилен и законосъобразен.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] има издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на територията на Югозападна, С. и С. България. На [фирма] – в качеството му на електроразпределително дружество, е определен от КЕВР метод за регулиране на цените „горна граница на приходите”, съгласно чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. С Решение № Ц-11 от 01.07.2018 г. на КЕВР, считано от 01.07.2018 г., на електроразпределителните дружества, в т.ч. и на „Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ“ са утвърдени цени и ценообразуващи елементи за първия ценови период от петия регулаторен период, който е с продължителност 3 години. С Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на КЕВР, считано от 01.07.2019г. на [фирма] са утвърдени цени и ценообразуващи елементи, както следва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение – 0,01002 лв./kWh; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение – 0,03426 лв./kWh; цена за достъп за небитови клиенти – 0,01989 лв./kW/ден; цена за достъп за битови клиенти – 0,00577 лв./kWh.

Във връзка с изтичането на втория ценови период и в съответствие с изискванията на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, [фирма] е подало в Комисията за енергийно и водно регулиране Заявление за утвърждаване на цени на електрическата енергия – вх. № на КЕВР Е-13-62-46/31.03.2020 г.

След извършен анализ на отчетените резултати от електроенергийните предприятия, е извършена преценка от Комисията за икономическата обосноваемост на разходите по дружества, въз основа на представените писмени обосновки и възражения, и е прието Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г., с което са утвърдени цени в сектор „Електроенергетика”, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

С приетото Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г., по раздел II, т.6.1, КЕВР е утвърдила на [фирма] цени без ДДС и техни ценообразуващи елементи, за третата ценова година от петия регулаторен период, както следва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителната мрежа на средно напрежение – 0,00980 лв./кВтч; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителната мрежа на ниско напрежение – 0,03355 лв./кВтч; цена за достъп за небитови клиенти – 0,01989 лв./кВт/ден; цена за достъп за битови клиенти – 0,00568 лв./кВтч, при ценообразуващи елементи: Необходими годишни приходи – 318 595 хил. лв. и количества електрическа енергия – 9 301 046 МВтч.

Установява се от приложената административна преписка, че: Назначената със Заповед № 3-Е-83 от 22.05.2020 г. на председателя на КЕВР работна група е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от енергийните дружества заявления и постъпилите допълнителни писма. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020 г., който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 112 от 29.05.2020 г., т. 3. В изпълнение на разпоредбата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ и чл. 47 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) е проведено открито заседание на 04.06.2020 г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ Комисията с решение по Протокол № 118 от 05.06.2020 г., т. 2 е приела проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, който е подложен на 09.06.2020 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ. Във връзка с проведените открито заседание от енергийните дружества са постъпили становища и възражения, в т.ч от [фирма], които Комисията е разгледала и обсъдила в мотивите на оспореното в настоящото производство решение.

Оспореното решение е прието на закрито заседание на 01.07.2020г., въз основа на събраните в хода на административно производство данни и доказателства, от проведени на 04.06.2020г. открито заседание и на 09.06.2020г. обществено обсъждане. Решението е прието в законоустановената форма, съдържа доказателства и мотиви и е подписано от Председателя на КЕВР и 6 членове на КЕВР.

По делото е прието заключение по допуснатата комплексна съдебно-икономическа и техническа експертиза /К./, изготвена от ВЛ-ца маг. ик. В. П. и инж. С. Д., неоспорена от страните и кредитирана от съда като обективна и компетентна.

От отговорите на поставените въпроси в Заключение по К., се установява следното: С подаденото заявление за утвърждаване на цени „Ч. Разпределение“ е поискало КЕВР да одобри разходи за дейността на дружеството (експлоатационни,

административни и с общо предназначение) в размер на 124 068 хил. лв., които включват: отчетени оперативни разходи за 2019 г. - 119 079 хил. лв.; индексация с инфлация за 2020 г., на база средносрочна прогноза на МС, с прогнозна инфлация 2,1% - 2 501 хил. лв.; допълнителни разходи за заплати за 2020 г. - 2 029 хил. лв.; допълнителни разходи за обследване на мрежите и за кастрене на просеки - 460 хил. лв. ВЛ посочва за сравнение одобрените от КЕВР оперативни разходи за предходния ценови период 2019/2020г., които са в размер на 112 143 хил. лв. (индексирани с инфлация 2,8% одобрените за първата ценова година разходи на стойност 109 088 хил. лв.). Цените, по които електроразпределителните дружества пренасят електрическа енергия през електроразпределителната мрежа и предоставят достъп до нея, подлежат на регулиране от Комисията за енергийно и водно регулиране, на основание чл.21, ал.1, т.8 и чл.30, ал.1, т.13 от Закона за енергетиката и чл.2, ал.1 т.6 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. Приложимият метод на регулиране е „Горна граница на приходите”, съгласно чл.3, ал.2, т.2 от НРЦЕЕ, при който цените се утвърждават за определен регулаторен период от 2 до 5 години, като се образуват на база утвърдени прогнозни необходими годишни приходи и утвърдено количество електрическа енергия за разпределение (чл.28 от Наредбата). Цените се формират по групи клиенти, предложени от енергийното предприятие и утвърдени от Комисията, чрез съотношение на разпределени относима част от необходимите приходи към количеството електрическа енергия за съответната група, съгласно чл.17 и чл.18 от Наредбата. Тарифната структура на [фирма], одобрена от КЕВР, включва: цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на средно напрежение в лв./кВтч; цена за пренос на електрическа енергия през разпределителна мрежа на ниско напрежение в лв./кВтч; цена за достъп до електроразпределителната мрежа за небитови клиенти в лв./кВт/ден и цена за достъп до електроразпределителната мрежа за битови клиенти в лв./кВтч. При разглеждане на заявените оперативни разходи от страна на КЕВР е посочено, че: „Следва да се отбележи, че с Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. Комисията е индексирала оперативните разходи на дружеството с инфлационен индекс на стойност 3 054 хил. лв., които са съизмерими с увеличените разходи за персонал на [фирма]. С настоящото решение оперативните разходи се индексират допълнително с инфлационен индекс на стойност 3 476 хил. лв., които напълно покриват планираното увеличение на разходите за персонал съгласно действащ К. от 2 029 хил. лв. и разходите за просеки в размер на 460 хил. лв.“ и „Отделно от горното Комисията счита, че допълнителните разходи, възникнали в резултат на преговори със синдикални организации и изменение на съществуващи договори, следва да се покриват от оптимизации на оперативните разходи на дружеството вследствие на извършените инвестиции.“

ВЛ дава заключение, че: Връзката между инвестициите и оперативните разходи най-общо се изразява в намаляване на разходите за персонал и обслужване на мрежата при влагането на средства за инвестиции в обновяване на съоръженията. Също така, посочва, че: методът на регулиране „горна граница на приходите“ дава възможност при снижение на относителния дял на технологичните разходи (ако са по-ниски от одобрените от КЕВР 8% от електрическата енергия на входа на електроразпределителната мрежа), дружеството ще реализира допълнителна възвръщаемост над утвърдената, което снижение се постига освен с организационни мерки и с извършване на инвестиции. В обосновката към заявлението за утвърждаване на цени са дадени отделно инвестиции за намаляване на технологичния разход на

електрическа енергия. Изчисление на възможните икономии, които Дружеството би могло да постигне от утвърдените инвестиции с цел покриване на непризнатия размер на заплатите, предполага изключително детайлен анализ на инвестициите за регулаторния период, съпоставени с наетия персонал по дейности, за да се прецени извършването на кои инвестиции биха довели до редуциране на конкретен персонал и свързаните с него разходи. На настоящия етап и при наличните по делото данни и информация, ВЛ посочва, че не е възможно да се извърши такова изчисление. От КСТИЕ, се установява, че: В Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г. не се съдържа информация КЕВР да е установила постигната оптимизация на разходите от страна на [фирма]. Напротив, в обосновката към заявлението е посочено, че отчетените за 2019 г. оперативни разходи са на стойност 119 079 хил. лв. при утвърдени от КЕВР за втората ценова година 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. - 112 143 хил. лв. В Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г. не са дадени методи и данни за пресметната от КЕВР оптимизация на разходите на [фирма]. На база извършените анализи и изчисления, ВЛ установява, че: стойността на съществуващите активи за регулаторни цели, която е взета предвид в регулаторната база на активите за изчисляване на утвърдената възвръщаемост, е определена от средната стойност на активите към 31.12.2018 г., 31.12.2019 г. и 31.12.2020 г. Разходите за амортизации, с които се намалява признатата балансова стойност на активите за всяка година от регулаторния период, са за възмездно придобитите активи, след приспадане от стойността на амортизациите за активите, придобити чрез финансиране. Изчисленията, направени по отношение на амортизациите, са направени с Решение № Ц-11 / 01.07.2018 г. и при годишните корекции по време на регулаторния период, по Решения № Ц-19 / 01.07.2019 г. и № Ц-29 / 01.07.2020 г., признатата средна балансова стойност на възмездно придобитите активи и средната стойност на амортизациите не са преразглеждани и не са коригирани, което е отразено и в т.1 от общия подход на Решение Ц-29 / 01.07.2020 г. Съгласно изложеното при отговора на предходната задача, в Решение Ц-29 / 01.07.2020 г. не е извършвано изчисление на средната стойност на амортизациите, с които се намалява балансовата стойност на активите към 31.12.2017 г. Стойността на признатата стойност на активите е в размер на определената с Решение № Ц-11 / 01.07.2018 г. – ред 4.1 от втората таблица на стр.66 от Решение № Ц-29 / 01.07.2020 г. Въз основа на това ВЛ дава заключение, че: при приспадане на осреднената стойност на годишните амортизации, за всяка година от регулаторния период, от стойността на съществуващите възмездно придобити активи, се получава математически правилен резултат. ВЛ дава заключение, че: Корекцията с инфлация не се прилага върху разходите за амортизации, тъй като не влияе върху тях. Не се прилага и по отношение на разходите за закупуване на електрическа енергия за технологични разходи, тъй като те се изчисляват по прогнозна цена за ценовия период, т.е. са актуални, а разлики от цената се коригират в последствие чрез Z-фактора. Това означава, че корекцията с инфлация трябва да се вземе предвид, съобразно нейното влияние върху разходите, а от там и върху оборотния капитал, който отразява необходимите средства на дейността за ценовия период, така както Комисията е взела предвид прогнозните разходи за закупуване на електрическа енергия за технологични разходи, е трябвало да се вземат предвид и индексирания с инфлационен индекс оперативни разходи на дружеството

В хода на делото са приети и приложени административната преписка, ведно с доказателствата по нея, както и доказателствата, представени към жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 30, ал. 1 ЗЕ, пред надлежния съд. За жалбоподателя е налице пряк правен интерес /явява се адресат/ на оспорената част на решението, поради което и жалбата е допустима.

С обжалваното решение, Комисията е утвърдила на [фирма], считано от 01.07.2019 г., цени (без ДДС) за втората ценова година от петия регулаторен период, както следва: 1.1. Цена за пренос през разпределителната мрежа на средно напрежение – 0,00980 лв./kWh; 1.2. Цена за пренос през разпределителната мрежа на ниско напрежение – 0,03355 лв./kWh.; 1.3. Цена за достъп за небитови клиенти – 0,01989 лв./kW/ден; 1.4. Цена за достъп за битови клиенти – 0,00568 лв./kWh.

По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 13 от Закона за енергетиката (ЗЕ) на регулиране от КЕВР подлежат цените за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи.

Цените, които подлежат на регулиране, се образуват от енергийните предприятия съобразно изискванията на ЗЕ, като в Наредба 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) са регламентирани правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цени и тяхното утвърждаване.

Според чл. 32, ал. 1 от ЗЕ във връзка с чл. 3, ал. 1 от НРЦЕЕ Комисията може да регулира цените чрез прилагане на различни методи за регулиране, включително, да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от НРЦЕЕ при метода “горна граница на приходи” регулаторният период е с продължителност от 2 до 5 години, като след проведен регулаторен преглед Комисията утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за първата година от регулаторния период и може да ги изменя в края на всяка ценова година или в края на регулаторния период в съответствие с глава трета от НРЦЕЕ.

По смисъла на § 1, т. 14 и т. 15 от Допълнителната разпоредба на НРЦЕЕ „регулаторен период“ е периодът между два регулаторни прегледа, а „регулаторен преглед“ означава дейност, при която комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед комисията утвърждава: а) прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала или надценка за дейностите по съответните лицензии; б) продължителността на регулаторния период при регулиране чрез стимули, както и стойностите на ценообразуващите елементи, въз основа на които енергийните предприятия предлагат за утвърждаване цени за следващ ценови период в рамките на регулаторния период.

Във връзка с гореизложеното по отношение на дружествата, получили

лицензия за разпределение на електрическа енергия, какъвто е жалбоподателят, от 2005 г. КЕВР прилага метод за ценово регулиране "горна граница на приходи", като цените за достъп и за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи са утвърждавани при регулаторни периоди с продължителност, както следва: тригодишен (2005-2008 г.), петгодишен (2008-2013 г.), двугодишен (2013-2015 г.) и тригодишен (2015-2018 г.).

Настоящият регулаторен период за операторите на разпределителни мрежи е определен от КЕВР с Решение № Ц-11 от 01.07.2019 г. и е с продължителност три години от 2018 г. до 2021 г. С посоченото решение са утвърждава цени и необходими годишни приходи, които в следващите години се коригират единствено в предвидените в нормативната уредба случаи. Решение № Ц-11 от 01.07.2018 г. на КЕВР, в частта по раздел II, т. 6.2, което се отнася за [фирма] е влязло в законна сила, като жалбата на дружеството е отхвърлена с Решение № № 3556 от 28.05.2019 г. по адм. дело № 7949 от 2018 г. на Административен съд София-град (АССг), Трето отделение 61 състав оставено в сила с Решение № 12433 от 08.10.2020 по адм. дело № 9623 от 2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), Трето отделение.

Съгласно чл. 10 от ЗЕ, КЕВР осъществява регулирането на дейностите в енергетиката, а въз основа на чл. 21, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в предвидените от закона случаи. В чл. 30, т. 13 от ЗЕ е посочено, че на регулиране от Комисията подлежат цените, за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи. С оглед посочените разпоредби оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност.

Оспореното решение е прието в изискуемата от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието на заседание на КЕВР в състав "Енергетика" при наличие на изискуемия кворум. В съответствие с изискването на 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ решението е прието с мнозинство от гласовете на членовете, на закрито заседание на комисията съобразно чл. 13, ал. 7, вр. ал. 5 от ЗЕ, за което е съставен протокол с отразени в него начин на гласуване на членовете.

Видно от доказателствата по делото, спазена е била процедурата по провеждане на административното производство. Същата е установена в ЗЕ и в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), приета на основание чл. 36, ал. 3 от ЗЕ.

Съдът намира, че решението на КЕВР е мотивирано, като в същото са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Противно на изложеното в жалбата, съдът счита, че в обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В оспорения акт подробно са изложени

съображенията на КЕВР за приемане на обжалваната цена и нейните ценообразуващи елементи. Предвид това, възражението за незаконосъобразност на решението поради липсата на изискуемата форма, респ. липсата на мотиви и фактически основания, е неоснователно.

Неоснователно е и възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че с излагане на общи мотиви в акта относно ценообразуващите елементи е нарушен закона. В ЗЕ не се съдържат специални правила, относно начина на излагане на мотиви, който органът ще предпочете – общ или индивидуален при обсъждане на постъпилите заявления от енергийните предприятия, съдържащи предложения за утвърждаване на цени. С приложения общ подход, КЕВР е гарантирала равнопоставеността на отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, като е спазила принципа посочен в чл. 23, т. 5 от ЗЕ. При упражняване на правомощията си КЕВР действа при условията на оперативна самостоятелност.

Относно възраженията за незаконосъобразност при прилагането на единен подход, установен в решението, спазването на административно-производствените правила и целите на закона:

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ, цените на електрическата се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Електроенергетика“ подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа. В конкретния случай, [фирма] е подало заявление с вх. № Е-13-62-46 от 31.03.2020, за утвърждаване на цени на електрическа енергия, което е разгледано съгласно изискванията на Глава четвърта „Ред за утвърждаване, определяне и изменение на цени“ от НРЦЕЕ.

Назначената със Заповед № № 3-Е-83 от 22.05.2020 г. на председателя на КЕВР работна група е извършила анализ на данните, съдържащи се в подадените от всички енергийни дружества заявления и допълнителните писма към тях, като е изготвила доклад с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020г., който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 112 от 29.05.2020 г., т. 3. В изпълнение на разпоредбата на чл. 47 от НРЦЕЕ е проведено открито заседание на 04.06.2020 г. На основание чл. 48 от НРЦЕЕ Комисията с решение по Протокол № 118 от 05.06.2020 г., т. 2 е приела проект на решение за утвърждаване на цени на електрическата енергия, който е подложен на 09.06.2020 г. на обществено обсъждане по реда на чл. 14 от ЗЕ.

С писма с вх. № Е-13-62-67 от 04.06.2020 г. и вх. № Е-13-62-67 от 09.06.2020 г. [фирма] е представило становища относно приетите от КЕВР доклад и проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, в което е изложило своите възражения. В мотивите на процесното решение Комисията подробно е аргументирала основанията за тяхното приемане или неприемане. В административното производство Комисията е предоставила достатъчно възможности на [фирма] да обоснове и докаже предложенията си за утвърждаване на новите цени и всяка една от извършените от Комисията корекции е обоснована.

След преглед на всички данни във връзка с отчетеното изпълнение на

утвърдените необходими годишни приходи за втората година от регулаторния период и след анализ на постигнатите резултати Комисията е установила, че е обосновано да бъде приложен „единен подход“, който подробно е описан в мотивите на процесното решение от стр. 57 до стр. 59.

Комисия като специализиран регулаторен орган няма задължение да приеме еднозначно предложенията и разчетите на енергийните предприятия. Правомощията на Комисията за ценово регулиране предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обоснованост. Тази функция произтича от чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на КЕВР да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Така правомощията на КЕВР по ценово регулиране не се свеждат само до регистриране на заявките на енергийните предприятия, а законодателят е уредил в ЗЕ регулаторен режим, чието съдържание е значително по-широко от описаното в жалбата.

Във връзка с горното неоснователни са възраженията срещу разработения и приложен от Комисията „единен подход“ при разглеждане и утвърждаване на цените на дружествата от сектор „Електроенергетика“, в частност на електроразпределителните дружества и крайните снабдители. Посоченият „единен подход“, представен на стр. 57 до стр. 59 от мотивите се обосновава с приложимостта на една и съща правна уредба при утвърждаване цените на електроразпределителните дружества, като тази част от мотивите е последвана от конкретни съображения за всяко дружество. В мотивната част на Решение № Ц-29 от 01.07.2020 г. Комисията е изложила както подробни общи аргументи с оглед прилагания „единен подход“ при утвърждаване на цените в сектора, така и конкретни мотиви по отношение на жалбоподателя. Основен принцип, от който се ръководи Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия е принципът по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти. Комисията изпълнява тези свои законови задължения като прилага към горепосочените дружества от сектор „Електроенергетика“ единен подход при утвърждаване на цените на електрическата енергия. Тези действия на Комисията са изцяло в съответствие и с основните принципи на административния процес, посочени в Административнопроцесуалния кодекс (АПК), така принципът за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК определя, че в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво – в съответствие с който е приложен т.нар единен подход.

В тази връзка, КЕВР е отчела и спецификата в работата на дружеството при извършения индивидуален анализ на данните и информацията в подаденото от него заявление, като в мотивите към процесното решение за всяка извършена от Комисията корекция на заявени от дружеството данни са посочени конкретните фактически основания, посочено е дали корекцията е резултат от прилагането на общ подход за еднотипни корекции спрямо всички дружества, притежаващи лицензи за еднакъв вид дейност, които безспорно осъществяват дейността си при сходни условия, или е наложена от специфичните особености на дружеството, направени са съответните изводи,

които обосновават извършените корекции.

На следващо място безусловното приемане предложенията на енергийните предприятия в производството по утвърждаване на цените на електрическа енергия (било то за нормата на възвръщаемост на капитала или други ценообразуващи елементи) обезсмисля правомощието на КЕВР за ценово регулиране, което е изрично регламентирано в чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗЕ. Разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от ЗЕ не задължава административният орган да възприеме предложението на енергийното предприятие за изменение на действащите цени, а преценява същото, съобразно нормативно установените критерии, поради което утвърдените с обжалваното решение цени може да се различават от тези в заявлението и съответно в проекта на решението. При упражняване на правомощията си КЕВР действа при условията на оперативна самостоятелност и има правомощието да утвърди такъв размер на ценообразуващите елементи, какъвто тя счита за икономически обоснован (в този смисъл е и безпротиворечивата практиката на ВАС – Решение № 10867 от 03.11.2006 г. по адм. дело №1053 от 2005 г., Решение №10509 от 25.08.2010 г. по адм. дело № 9804 от 2009 г., Решение № 13341 от 19.10. 2011 г. по адм. дело № 9561 от 2010 г., Решение № 9224 от 26.06.2012 г. по адм. дело № 10354 от 2011 г., Решение № 5895 от 25.04. 2013 г. по адм. дело № 9608 от 2012 г., Решение № 13661 от 14.11.2014 г. по адм. дело № 11648 от 2013 г.).

Според изискването на чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъждане на възраженията и обясненията на заинтересованите страни. Това изискване обаче не означава, че възраженията и обясненията на страните задължително следва да бъдат отразени в мотивите на административния акт, заедно с аргументи защо не се приемат. По аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК, където са регламентирани задължителните реквизити на административния акт, никъде не е посочено като задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред (Решение № 7121 от 01.06.2009 г. на ВАС по адм. дело 21 от 2009 г.). Необсъждането на всички конкретни възражения не може да е нарушение на производствените правила от вида на съществените, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства. Разпоредбата на чл. 35 от АПК задължава административния орган в хода на образуваното производство да обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите лица, но не и да ги възприеме (така и Решение № 4963 от 08.04.2011 г. на ВАС по административно дело № 3208 от 2011 г.).

В случая обаче, видно от изложените мотиви от стр. 68 до стр. 80 от процесното решение, Комисията е анализирала предпоставките за основателността на исканията на [фирма] с мотиви по конкретните възражения на дружеството.

С оглед на това, необосновано дружеството твърди, че Комисията не е отчела информацията, която се съдържа в подаденото от него заявление със съответните приложения, в резултат на което е постановила незаконосъобразен акт при липса на изяснени факти и обстоятелства.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, тъй като съдържа всички реквизити посочени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактическите и правните основания за издаването му.

На следващо място не почиват на представените по делото доказателства, твърденията, че [фирма] е поставено в по-неблагоприятно положение спрямо останалите електроразпределителни дружества. Това е така, тъй като от изложеното в мотивите на процесното решение е видно, че КЕВР не е приела предложените от нито едно от дружествата цени. Точно обратното след извършен икономически анализ, въз основа на извършен регулаторен преглед Комисията е преценила какъв да бъде размерът на съответните стойности на всяко едно дружество.

Предвид горното, Комисията е спазила административнопроизводствените правила при постановяване на процесното решение и не се констатирали пороци, обосноваващи незаконосъобразността му на това основание.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с материалния закон. Това е така по следните съображения:

- Относно утвърдения размер на прогнозната пазарна цена за базов товар:

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗЕ с ДВ, бр. 38 от 8.05.2018 г. вмененото на КЕВР задължение да регулира цените, по които общественият доставчик продава електрическа енергия на операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи за покриване на технологичните разходи по преноса, е отменено. Същевременно в чл. 100, ал. 1 от ЗЕ е посочено, че сделки с електрическа енергия по свободно договорени цени могат да сключват операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи за компенсиране на технологичните разходи по пренос, съответно по разпределение, а в ал. 4 е предвидено, че тези сделки задължително се осъществяват на организиран борсов пазар на електрическа енергия. На следващо място според чл. 21, ал. 1, т. 8в от ЗЕ в редакцията ДВ, бр. 38 от 8.05.2018 г., за целите на ценообразуването КЕВР следва да определи прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи на оператора на електропреносната мрежа и на операторите на електроразпределителните мрежи. Съгласно чл. 37а от НРЦЕЕ Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. С тези изменения на ЗЕ законодателят е предоставил възможност на операторите на електрически мрежи да оптимизират максимално разходите си за енергия за покриване на технологичните нужди на предприятието от гледна точка на цената, като им е предоставил възможност за преценка с цел сключване на икономически най-изгодни сделки в тази връзка. В мотивите на процесното решение на стр. 8 и стр. 10 е посочено каква информация е използвана при изчисление на среднопретеглената цена като същата варира около 90 лв./М., като изрично е посочено, че КЕВР е взела предвид по-високите стойности. В мотивите на процесното решение, Комисията ясно се е аргументирала защо не е ползвала такава информация, а именно от Българска енергийна борса, защото такава

към настоящия момент за страната липсва. Това обстоятелство, след като е обсъдено от КЕВР не влече след себе си нарушение на чл. 37а от НРЦЕЕ. С НРЦЕЕ е въведен и регулаторен механизъм, който да защитава интересите, както на електроразпределителните дружества, така и на крайните клиенти, а именно при постигнатата среднопретеглена пазарна цена с над +/- 5% от прогнозната пазарна цена, тази разлика да бъде отразена в необходимите годишни приходи през следващия ценови период (чл. 38, ал. 7 от НРЦЕЕ).

- Относно признатите оперативни разходи за дейността и разпределение на електрическа енергия:

На основание чл. 3, ал. 5 от НРЦЕЕ Комисията с решение определя приложим метод за ценово регулиране за енергийните предприятия, като се ръководи от принципите по чл. 23 и чл. 31 от ЗЕ. Така с Решение № Ц-11 от 01.07.2018 г. КЕВР е приела за петия регулаторен период на енергийните предприятия, които осъществяват дейността „разпределение на електрическа енергия“, приложим метод на регулиране „горна граница на приходи“ с продължителност от три години. Както беше посочено по-горе с процесното решение се определят цените за третата година от регулаторния период. Основната цел на регулирането на цените чрез метода „горна граница на приходи“ е създаването на стимули за енергийните предприятия да намаляват своите разходи. Това се постига чрез определяне на приходи, респективно цени, които енергийното предприятие следва да получава за период от няколко години, независимо от размера на разходите, които прави през този период. В тази връзка стимулите предоставят на регулираното предприятие възможност да управлява свободно доходността от дейността си по време на определения регулаторен период. Утвърждаването на необходимите годишни приходи за дейността за първата година от регулаторния период и тяхното изменение само с корекционните фактори през останалите ценови години на регулаторния период, съгласно нормата на чл. 38 от НРЦЕЕ, осигурява по-голяма прогнозируемост и инвестиции, насочени към постигане на целевите показатели, които да гарантират оптимизиране на разходите и подобряване ефективността на работата на дружествата. Комисията е приела, че допълнителните разходи, възникнали в резултат на преговори със синдикални организации и изменение на съществуващи договори, следва да се покриват от оптимизации на оперативните разходи на дружеството вследствие на извършените инвестиции. Допълнителен аргумент представлява и обстоятелството, че одобреният среден номинален размер на инвестициите за петия регулаторен период на [фирма] и съответно включен в цените е с 24,5% по-висок спрямо този на [фирма] и със 113% по-висок спрямо този на [фирма]. В тази връзка дружеството следва да разходва тези средства за постигане на по-висока ефективност, в т.ч. оптимизация на оперативните разходи и намаляване на размера на технологичния разход. По своята същност оперативните разходи представляват административни разходи и разходи за експлоатация и поддръжка, като в този смисъл е обосновано при сравнение да се използва и показател, отразяващ разходи, отнесени към дължина на мрежата, от което е видно, че на дружеството са утвърдени съпоставими разходи с тези на останалите мрежови оператори и далеч по-високи инвестиционни такива.

Остават недоказани твърденията на жалбоподателя за реалния размер на трудовите възнаграждения в дружеството, както и тяхната структура. Единствено от политиката на дружеството зависи какъв подход ще избере в тази връзка, но това не е въпрос, свързан със законосъобразността на акта. През трите години на регулаторния период могат да се коригират цените и годишните приходи само единствено в предвидените в нормативната уредба случаи. Твърденията на дружеството за непризнаване на отделни разходи за целия регулаторен период са неотнормирани към настоящото производство, тъй като същите са изследвани в Решение № Ц-11 от 01.07.2018 г., което е отделен индивидуален административен акт, предмет на самостоятелно съдебно производство и който е влязъл в законна сила по отношение на [фирма].

В приетата по делото съдебна технико-икономическа експертиза (СТИЕ), е описан начинът за корекция на цените, като в проведено открито съдебно заседание вещото лице-икономист изрично посочва на уточняващ въпрос, че по време на регулаторния период ценообразуващи елементи се коригират само с изрично изброените за този метод на регулиране елементи, а именно: тези по чл. 38, ал. 4 и ал. 7 от НРЦЕЕ. Също така вещото лице обясни, че е възможно КЕВР да изчиства натрупани корекции през регулаторния период през следващ такъв, както и да разсрочва или отсрочва такива корекции. Тези обстоятелства кореспондират и с нормите на чл. 38, ал. 5 и ал. 6 от НРЦЕЕ по отношение на инвестициите и ал. 9 и ал. 10 на същата разпоредба по отношение на корекцията с фактор Z.

По отношение на корекциите с инвестиции законодателят е предвидил през новия регулаторен период да се извърши корекция единствено при неизпълнение на инвестиционната програма на дружеството, тъй като КЕВР е утвърдила в цените разходи, които са платени от крайните клиенти, но реално не са извършени. От друга страна при преизпълнение на инвестиционната програма, това автоматично увеличава регулаторната база на активите на лицензианта, респективно води до по-висока стойност на ценообразуващия елемент през новия регулаторен период. Горезожените обстоятелства обаче могат да бъдат обследвани от КЕВР едва след приключване на регулаторния период, а именно на 30.06.2021 г., поради което оплаквания на дружеството в тази връзка са неотнормирани към настоящото производство.

- Относно разходите за амортизации и балансова стойност на активите и нормата на възвръщаемост на капитала:

По отношение на балансовата стойност на активите при утвърждаването на цените на електроразпределителните дружества за петия регулаторен период са приложими изискванията на ЗЕ и НРЦЕЕ, в които липсва задължение на регулатора да признава в необходимите годишни приходи балансовата стойност на активите и разходите за амортизации, отчетени към края на базисната година. Съгласно чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ признатата стойност на активите е приетата от Комисията отчетна стойност на активите към края на базисната година, които се използват и са свързани пряко с дейността по лицензията, която следва да се намали с амортизацията, определена за регулаторни цели за периода на използване на възмездно придобитите активи за извършване на лицензионната дейност и изчислена

чрез прилагане на линеен метод, и стойността на активите, които са придобити чрез финансиране или по безвъзмезден начин, в т.ч. по грантови схеми, дарения, помощи, от клиенти и др.

Икономически необосновано и в нарушение на принципите на регулирането спрямо крайните клиенти е кумулативното признаване в регулаторната база на активите (РБА) на балансовата стойност на активите към края на базисната година и прогнозната стойност на инвестициите, както и амортизациите към края на базисната година и прогнозни амортизации на инвестициите. Икономическата логика и европейските практики предполагат да бъде използван само единият подход, т.е.: - при използване на отчетните стойности от базисната година да не се прибавят към тях прогнозни стойности за инвестиции с презумпцията, че извършените инвестиции ще възстановяват намаляващата балансова стойност на активите и съответно намаляващите им амортизационни отчисления, *или* - при признаване на прогнозни инвестиции и съответно техните амортизации, отчетните данни от базисната година да се използват само като основа за изчисляване на реалните през регулаторния период стойности на балансовата стойност и амортизационните отчисления на възмездно придобитите активи. Противното би било нарушение на интересите на потребителите в полза на интереса на електроразпределителните дружества и е в нарушение на принципа по чл. 23, т. 4 от ЗЕ.

От приетата по делото СТИЕ се установи, че подходът на КЕВР е правилен, като Комисията е признала, амортизации върху активи, които са придобити възмездно и са въведени в експлоатация.

- Относно формирането на оборотния капитал

В съответствие с нормата на чл. 14, ал 8 от НРЦЕЕ, КЕВР, е определил оборотния капитал в максималния предвиден размер а именно 1/8 от утвърдените годишни оперативни парични разходи за лицензионната дейност. Това се потвърждава от заключението по КСТИЕ и отговор на въпрос на ВЛ в открито съдебно заседание, което посочва, че: по отношение на отговора си по последната задача, е коректно да се включи и корекцията със фактор Z, която в случая е с отрицателен знак, т.е. води до намаляване на оборотния капитал, като въпрос на формулировка на въпроса от жалбоподателя е какъв ще бъде неговият отговор. [фирма] е поискало изчисляване на оборотния капитал само с включване на корекцията с инфлация, която е с положителен знак, без обаче да бъде отразена тази със Z фактор, която е отрицателна, т.е. изчислената от вещото лице стойност ще се промени. Ето защо по отношение и на този ценообразуващ елемент в въпрос на регулаторен подход, как същият се бъде формиран, т.е. това е въпрос, свързан с целесъобразността на акта, който не подлежи на съдебен контрол.

Не на последно място, следва да се отбележи, че в процедурата по утвърждаване на цените КЕВР е задължена да спазва принципите на регулиране, определени в чл. 23 от ЗЕ. Съгласно чл.23, т.4 Комисията трябва да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. С оглед на това в правомощията на КЕВР е да извършва оценка и анализ на информацията или данните по отношение на тяхната точност и икономическа обоснованост. Следователно, при приемане на Решение №

Ц-29 от 01.07.2020 г. Комисията се е съобразила с всички относими факти и обстоятелства като е отчела и анализирала представените в хода на административното производство становища и възражения, в резултат на което е постановила правилен, законосъобразен и мотивиран административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № Ц-29/01.07.2020 г., в частта на раздел по раздел II, т. 6. 1 на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно, а подадената жалба от [фирма] е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателя следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, предвид и фактическата и правна сложност на делото в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

*Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,
Съдът*

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], Б. Бизнес Център, срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по раздел II, т. 6. 1, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [населено място] 1784, район М., [улица], Б. Бизнес Център, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200/двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: